31994R2713

1994 11 9 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 288/7

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2713/94
1994 m. lapkričio 8 d.
iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2053/89, nustatantį išsamias minimalių importo kainų sistemos taikymo tam tikroms perdirbtoms vyšnioms taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1986 m. vasario 24 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 426/86 dėl bendro perdirbtų vaisių ir daržovių produktų rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1490/94 ([2]), ypač į jo 9 straipsnio 6 dalį,

kadangi Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2053/89 ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3821/92 ([4]), 2 straipsnio 3 dalis nustato sąlygas, pagal kurias tam tikrų perdirbtų vyšnių perpardavimo kainų svertinis vidurkis yra laikomas importo kaina; kadangi siekiant neleisti dirbtinai sumažinti apsaugos, turėtų būti numatyta, kad importo muitai, atitinkantys importuojant faktiškai sumokėtus įvežimo ir netiesioginius mokesčius, būtų išskaičiuojami iš užregistruotų perpardavimo kainų; kadangi to reglamento 2 straipsnio 6 dalis apibrėžia sąvoką „galutinis vartotojas“; kadangi ta sąvoka negali būti taikoma gamintojams, kurie pateikia produktą tiesioginėje pakuotėje, nes net tuo atveju, jei dėl pakuotės ir pateikimo keistųsi KN kodas, tai negali būti laikoma perdirbimu taikant aptariamąsias nuostatas;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2053/89 6 straipsnis numato specialiąją kontrolės tvarką; kadangi patirtis rodo, kad taikant tą tvarką prekes išleisti į laisvą apyvartą turėtų būti leidžiama tik tuomet, kai pateikiama garantija, nustatyta 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, nustatančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą ([5]), įgyvendinimo nuostatas, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu 2193/94 ([6]), 248 straipsnyje; kadangi tos garantijos turėtų būti reikalaujama net prieš atliekant minėtame 248 straipsnyje numatytus patikrinimus, jei muitinė abejoja dėl importo kainos tikrumo; kadangi *a posteriori* patikrinimų atveju turėtų būti aiškiai nurodyta, kad imamasi priemonių išieškoti priklausančius mokėti muitus pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą ([7]), 220 straipsnį; kadangi, be to, turėtų būti aiškiai nurodyta, kad taikant visas kontrolės tvarkas už nesumokėtus muitus turi būti mokamos palūkanos;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2053/89 7 straipsnio 1 dalis nustato sąlygas, kurioms esant galima laikyti, kad minimali importo kaina buvo pritaikyta; kadangi patirtis rodo, kad norint išvengti iškraipymo būtina atsižvelgti į faktiškai sumokėtus importo muitus ir bet kokio perdirbimo, kuris importuotam produktui taikomas jį importavus prieš parduodant galutiniam vartotojui, kainą;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Perdirbtų vaisių ir daržovių produktų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2053/89 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

   a) 3 dalis pakeičiama taip:

   „3. Jeigu nustatoma, kad perparduodant, tiesiogiai ar per prekybos tarpininkus, kainos, atėmus faktiškai sumokėtus importo muitus, yra daugiau kaip 15 % mažesnės už minimalią importuotos siuntos kainą, importo kaina yra laikomas tų koreguotų kainų svertinis vidurkis.“;

   b) 6 dalis pakeičiama taip:

   „6. Taikant šį reglamentą, galutinis vartotojas yra gamintojas, kuris naudoja aptariamąjį produktą, siekdamas jį kokiu nors būdu, išskyrus įpakavimo būdą, perdirbti į produktą, priskiriamą KN kodui, skirtingam nuo kodo, nurodyto produktų išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijoje, arba mažmenininkas, parduodantis tik vartotojams.“

([1]) OL L 49, 1986 2 27, p. 1.
([2]) OL L 161, 1994 6 29, p. 13.
([3]) OL L 195, 1989 7 11, p. 11.
([4]) OL L 387, 1992 12 31, p. 24.
([5]) OL L 253, 1993 10 11, p. 1.
([6]) OL L 235, 1994 9 9, p. 6.
([7]) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

2. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„*6 straipsnis*

1. Jeigu muitinės turi pagrįstų abejonių, ar produktų išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijoje nurodyta kaina atspindi faktinę importo kainą, jos duoda leidimą produktą išleisti į laisvą apyvartą tik po to, kai importuotojas pateikia Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 248 straipsnio 1 dalyje nurodytą užstatą ir antroje pastraipoje nurodytas palūkanas už šešis mėnesius. Taikoma ta palūkanų norma, kuri pagal nacionalinę teisę galioja už išieškomas laiku nesumokėtas sumas.

Importuotojai turi per šešis mėnesius pateikti įrodymus, kad produktas buvo realizuotas tokiomis sąlygomis, kurios užtikrina minimalios importo kainos taikymą. Nesilaikant šio termino, užstatas negrąžinamas, nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies.

2. Kompetentingos institucijos gali pratęsti šio straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą iki trijų mėnesių, jeigu importuotojas pateikia tinkamai pagrįstą prašymą, jeigu atitinkamai pakoreguojamas užstatas.“

3. 7 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Laikoma, kad minimali importo kaina buvo pritaikyta, jeigu importuotojas dėl ne mažiau kaip 95 % importuotos siuntos pateikia įrodymų, kad per visus prekybos etapus, įskaitant pardavimą galutiniams vartotojams, produktas buvo parduotas už tokią kainą, kuri bent jau lygi minimaliai importo kainai, atėmus faktiškai sumokėtus importo muitus. Jei produktas yra perdirbamas po jo išleidimo į laisvą apyvartą prieš parduodant galutiniam vartotojui, tokio perdirbimo kaina turi atsispindėti pardavimo galutiniam vartotojui kainoje.“

4. 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„*10 straipsnis*

5. Jeigu patikrinimo metu kompetentingos institucijos nustato, kad nebuvo taikyta minimali importo kaina, jos surenka priklausančius mokėti muitus pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 220 straipsnį. Nustatydamos išieškotinų muitų ar likusios jų išieškotinos dalies sumą, jos atsižvelgia į palūkanas, susidariusias nuo prekių išleidimo į laisvą apyvartą dienos iki muitų išieškojimo dienos. Taikoma ta palūkanų norma, kuri pagal nacionalinę teisę galioja už išieškomas laiku nesumokėtas sumas.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1994 m. lapkričio 8 d.

Komisijos vardu

René STEICHEN

Komisijos narys